

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΠΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΠΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἑσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΗ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΓ'ΥΘΥΝΤΗ
κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩ
Γραφεία: Γερμανοῦ 25.

ΑΝΑΓΚΗ ΝΕΑΣ ΖΥΜΗΣ

Εἶναι κοινὸν πλέον μυστικὸν ὅτι ἡ κοινω-
νία μας πᾶν ἄλλο ἢ ἀκραιφνῆ χριστιανι-
σμόν παρουσιάζει. Εἰς κάθε βῆμά μας συν-
αντῶμεν καὶ μίαν παράβασιν καὶ παρέκ-
κλισιν ἀπὸ τῶν ὑγιῶν Χριστιανικῶν ἀρχῶν.
Δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολικὸν ἂν εἴπωμεν ὅτι
ἡ σύγχρονος κοινωνία μας εἶναι εἰδωλολα-
τρικὴ μὲ ἕν ἐπίκρισμα χριστιανικόν. Ὁ κα-
θεὶς θέλει νὰ διαμορφώσῃ τὴν θρησκείαν
σύμφωνα μὲ τὰς ὁρέξεις καὶ ἀντιλήψεις του.
Οὔτε ἡ λατρεία οὔτε τὰ μυστήρια τελοῦνται
ὅπου καὶ ὅπως καὶ ὅταν πρέπη. Αἱ εἰδωλο-
λατρικαὶ προλήψεις ἀποταλοῦν ἀπαίσιον
καὶ λίαν δυσθεράπευτον καρκίνωμα διὰ τὸ
σῶμα τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος. Ἐν
πολλοῖς παραβλέπεται ἡ οὐσία καὶ ὑπερυ-
ψοῦνται οἱ τύποι εἰς τρόπον λίαν ἐπικίνδυ-
νον καὶ ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν οὐσίαν. Τοὺς να-
οὺς ἐπισκέπτονται μόνον κατὰ περιόδους
ἢ πλειονότης τῶν πιστῶν καὶ τότε ἵνα ἐκ-
πληρῶνουν ἕνα τύπον καὶ ἀλλάξουν τόπον
συγκεντρώσεων, συνεντεύξεων, ἐπιδείξεων.
Κατὰ τὰς ἱερωτέρας ἡμέρας καὶ στιγμὰς τῆς
λατρείας ὑπὸ τῶν τοιούτων ὀχληρῶν τῶν
ναῶν ἐπισκεπτῶν συντελοῦνται τὰ τρομε-
ρώτερα τῶν ἀνοσιουργημάτων καὶ εἰς σύλ-
ληψιν καὶ εἰς ἐκτέλεσιν.

Μ' αὐτὰ δὲν θέλομεν ποσῶς νὰ διξῶμεν
τὴν κοινωνίαν μας ἐξαιρετικῶς τὴν Πατραϊ-
κὴν ἥτις ὑπὲρ πᾶν ἄλλο μέρος εὐτυχῶς
θρησκεύεται περισσότερον, οὔτε ὑπαιτίους
οὔτε εὐδύνας ν' ἀναζητήσωμεν. Πάντες
πολλὰ παλαιότερον καὶ πολλαχόθεν πταίο-
μεν. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἐξακολογήσῃ ἡ ἰδία

κατάστασις καὶ ἡ ἰδία ἀδιαφορία; Ὅχι βε-
βαίως! Εἶναι τὸ κακὸν ἀθεράπευτον; Ἀ-
παγε τῆς βλασφημίας! Ἄν ἐνομιζόμεν τοι-
οῦτόν τι θὰ ἐθίγομεν ἀπ' εὐθείας τὸ πρό-
σωπον τοῦ Κυρίου καὶ Ἀρχηγοῦ καὶ Τε-
λειωτοῦ τῆς Πίστεώς μας. Καὶ ὁμῶς μέχρι
τοῦδε ἀπεδείχθη ἀθεράπευτον, καὶ τοῦτο
διότι δὲν ἐλήφθησαν τὰ κατάλληλα μέτρα.
Καθ' ἡμᾶς ἕν καὶ μόνον μέσον θεραπείας
ριζικῆς σὺν τῷ χρόνῳ ὑπάρχει καὶ τοῦτο εἶ-
ναι χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ παίξωμεν ρόλον
σοφοῦ ἢ μεγάλου ἢ ἐπάνοδος εἰς τὴν ζωὴν
τῆς ἀρχαίας χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ἀλ-
λὰ πῶς τοῦτο θὰ γίνῃ; ὅπως φροντίζομεν
σήμερον μὲ κηρύγματα κ. λ. π. μέσα εἰς τὸ
περιβάλλον αὐτό; Ὅχι ποτὲ δὲν θὰ γίνῃ
τοῦτο. Ἐὰν ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἰδίαν
πορείαν θὰ παριστάμεθα διαρκῶς ὡς μέ-
χρι τοῦδε θεατὰ τοῦ λίαν ἀποκαρδιωτικοῦ
θεάματος νὰ βλέπωμεν ὅτι ὅλους τοὺς μό-
χθους μας τὸ ἀντίθετον κοινωνικὸν ρεῦμα
θὰ τοὺς ἐκμηδενίξει καὶ θὰ συναρπάξῃ τὰ
ἀθῶα πλάσματα τὰ ὅποια ἐκάστοτε μετὰ
μακροῦς καὶ νυχθημερινούς ἀγῶνας δημι-
ουργοῦμεν καὶ θὰ τὰ κρημνίξει εἰς τὸν σύγ-
χρονον κοινωνικὸν λαβύρινθῶδη Καϊάδα.
Ἡ μικρὰ μου τοῦλάχιστον ἱερατικὴ πείρα
ἐκτὸς τῆς ἱστορίας τοῦτο μ' ἐδίδαξε. Πῶς
λοιπὸν συστηματικῶς θὰ περισώσωμεν ὅτι
ὑγιῆς καὶ θὰ τὸ αὐξήσωμεν ἕως ὅτου ἀνα-
πλάσωμεν ὁλόκληρον τὸ φύραμα κατὰ
τὸν Κύριον εἰπόντα «μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ
φύραμα ζυμοῖ»; Καθ' ἡμᾶς εἶναι ἀπλούστα-
τον καὶ εὐκολώτατον χωρὶς νὰ διξῶμεν κα-